

עמ"ת 47689/04/21 - יגור קודין (עציר) ע"י נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 47689-04-21 קודין(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 319362/2021

בפני
עורר
נגד
משיבה
החלטה
כבוד השופט ניצן סילמן
יגור קודין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אולג פרגין
מדינת ישראל

ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בקריות (כב' השופט מוחמד עלי) מיום 12.4.21 שהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 4.4.21 סמוך לשעה 16 התפרץ העורר לרכבה של חני סויסה, באופן שפתח את הדלת שהייתה סגורה, אולם לא נעולה. העורר התיישב במושב הנהג מס' דקות וחיסט ברכב, כולל תא הכפפות.

2. בדיון בביהמ"ש קמא ביום 12.4 הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה, אולם טען כי לגבי החיטוט ברכב העוצמה נמוכה.

עיקר טענות העורר עניינן היו לעילת המעצר. אליבא העורר, אמנם בעברו עבירות רכוש, אולם האחרונה היא מלפני 4 שנים, כאשר לפני 7 שנים הורשע בעבירת פריצה לרכב. על כן, לטענת העורר בנסיבות לא מתקיימת עילת מעצר, וודאי לא כזו המצדיקה מעצר עד תום ההליכים או מעצר בית.

המשיבה מנגד טענה כי לחובת העורר 6 הרשעות קודמות, מרביתן ברכוש ואחת סמים; העורר לטענתה מכור לסמים קשים מסוג הרואין וקוקאין המעצימים מסוכנותו; תלוי ועומד כנגד המשיב תיק דומה מיום 21.2.21; מדובר במי שלא ניתן לתת בו אמון ולשחררו ללא תנאי

3. ביהמ"ש קמא קבע כי אמנם מדובר בעבירת רכוש ברף הנמוך, אולם קיימות מספר אינדיקציות המבססות עילת מעצר - עברו הפלילי של העורר הכולל עבירות רכוש, לרבות מס' עבירות פריצה לרכב, הרשעות בעבירות סמים ועבירות נוספות; קיימות אינדיקציות לשימוש העורר בחומרים משני תודעה או תחליפי סם; מתיק החקירה עולה כי העורר סובל מקשיים במישור הפסיכיאטרי.

על כן, קבע ביהמ"ש קמא כי לו הייתה מוצעת חלופה, ולא בהכרח מעצר בית, אלא ערובה מינימאלית שתניח את הדעת לקיומו של פיקוח מסוים, הנטייה הייתה לשחרור העורר. בהעדר חלופה או הצעת ערובה נאותה, הורה ביהמ"ש קמא על מעצרו עד תום ההליכים של העורר.

4. לטענת העורר, לפי עובדות כתב האישום פרץ העורר לרכב מבלי שנגרם נזק, לא נגנב מאומה ולא נוספה עבירה אחרת; לעורר אין עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש, עבירת הרכוש האחרונה הייתה לפני 4 שנים; מעצר בעבירות רכוש הוא בבחינת חריג לכלל השחרור; מהלך הדיון אף טען העורר כי הטענה בדבר שימוש בסמים אינה נכונה משהעורר משתמש בתחליפי סם.

5. לאחר בחינת טענות הצדדים, החלטתי לדחות הערר. לא מצאתי כל ליקוי או פגם בשיקולי בית המשפט קמא

6. השאלה במחלוקת הנה קיומה של עילה.

7. כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 פאדי מסארוה נגד מדינת ישראל, התייחס למסוכנות בביצוע מקרה של עבירת רכוש יחידה, בקובעו:

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחוסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה.

"ודוק: אין בכוונתי להכניס בדלת האחורית את העילה של הרתעה מפני עבירות שהן "מכת מדינה", עילה שהמחוקק השמיט מחוק המעצרים. אלא שהעבירות של גניבת רכב או התפרצות לדירה, גם אם אינן "מתוחכמות", הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. פריצה לבית או לחצרים מערערת את הבטחון האישי של הציבור וגניבת רכב עלולה, בהאי דנא, להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות הכרוכות בכך."

בבש"פ 3429/15 - יצחק שוקרון נ' מדינת ישראל, נדחתה טענת המשיב כי לא מתקיימת עילת מעצר בגינו לאחר שהואשם בביצוע עבירת פריצה לרכב (אמבולנס) וגניבה (סם לשימוש עצמי) בהיתן עבר פלילי:

"בצדק נקבע בהחלטת בית המשפט המחוזי כי יש ליתן משקל לעברו הפלילי של המבקש

בבחינת המסוכנות הנשקפת ממנו. משכך, ובהינתן עברו הפלילי המכביד של המבקש, ומשאין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה נגדו, אין תימה שנקבע כי קיים יסוד סביר להניח כי שחרורו של המבקש מסכן את ביטחון הציבור"

8. בתיק אחר (עמ"ת 20186-02-19 **אילחננוב נ' מ"י**) ראיתי לציין הדברים הבאים-

"בפסק דין נוסף של כב' בית המשפט העליון **בש"פ 1160/17 גאסם אבו עסא נ' מ"י**, מיום 3.2.17 יוחס למבקש חשד לביצוע עבירה של התפרצות לרכב במטרה לגנוב אותו. ביהמ"ש המחוזי קבע כי חרף שטרם הוגש כתב אישום בפרשה אחרת כנגד המבקש המייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וחבלה במזיד לרכב, הוא יכול להיבחן בבחינת מסוכנותו. בהמשך נקבע כי קמה עילת מעצר של מסוכנות הן מהחשדות המיוחסים למבקש באירוע הנוכחי והן מחומר החקירה בפרשה האחרת.

כב' השופטת ברק-ארז קבעה כי משהבקשה אינה מעלה שאלה עקרונית אלא נסבה על הערכת מסוכנות המבקש בהתאם לראיות שהיו בפני ביהמ"ש קמא אינה מוצאת מקום להתערבות. אולם הוסיפה כי טוב היה עושה ביהמ"ש המחוזי לו היה בוחן אפשרות של חלופת מעצר.

...

בכל הנוגע לשימוש בסמים, בפס"ד שצירפה **המשיבה** עמ"ת 28049-12-15 מדינת ישראל נ' חרב, מיום 15.12.15, אמנם נדון עניינו של נאשם שיוחסה לו עבירת רכוש יחידה, ללא עבר פלילי. אולם, צריכת סמים בכמויות רבות, ניסיונות גמילה שכשלו, שימוש בכל הכנסותיו לצריכה סמים, מחלה נפשית (סכיזופרניה), 21 אשפוזים פסיכיאטריים והתקוטטות רבה של הנאשם עם הסובבים אותו - הם המעידים על מסוכנותו של הנאשם לביטחון הציבור.

משכך, נקבע כי קיימת עילת מעצר.

....אכן, אין מדובר בשור מועד **בכל הנוגע לעבירות רכוש**; אלא שלחובת העורר נצברו הרשעות בעבירות של תקיפת שוטר ופציעת והפרעה לשוטר לרבות מהעת האחרונה; יש בכך ללמד כי מורא החוק בעיני העורר הנו כקליפת השום. ראה למקרים של עבירה בודדת- בש"פ 380/08 באדר; ראה גם עמ"ת 40281-06-16 תלתינ נ' מ"י, עת לשקר בחקירה (באשר להיכרות שותף) ניתן משקל בצד עבירת רכוש.

צרף לזלזול בחוק גם את השימוש בסמים, וקבל מציאות בה עבירת הרכוש מתבצעת כחלק מהתנהלות עבריינית; התנהלות בה או שהסמים מכתבים המעשה, או שמכתבים את הזלזול; צירוף של עבירות המקלות ראש במרות נציגי חוק בצד שימוש בסמים- יוצר מסוכנות

ודוק- לא אחת ראתה הפסיקה הניסיון להפריע לשוטר (חלק ממארג הראיות לכאורה כאן!!), **בצד** עבירות רכוש, כגורם המגביר מסוכנות ומייצר עילה; אמנם- עבירת הרכוש לשעצמה אינה מקימה עילה

(אלא אם בוצעה בתחום, תעוזה וכיו"ב); אלא שבבד זאת עבירת ההפרעה לשוטר מייצרת מצב בו העבירה הרכושית נתפסת כנורמה, שכן מורא החוק אינו נר לרגלי העורר. ראה למשל עמ"ת (ב"ש) 684-03-16 מ"י נ' בן פורת, השם את הדגש על "מגמת ההתנגדות למרות".

ראה גם לעניין זה בש"פ 1677/17 **אבו עזא**, כב' השופטת ברון (עמ' 8 פסקה 2); ראה עמ"ת 57081-08-16 מ"י נ' **אכבאריה**, והאסמכתאות שם; לעניין ניסיון להפריע לשוטר ומשמעו-בנסיבות משמעותיות יותר- ראה עמ"ת 25517-06-16 **חומס נ' מ"י**.

אם כן מהו הכלל-לבחינת העילה- לא היקף גיליון הרשעות, גם לא סוג הרשעות בלבד; הבחינה בעבירה רכושית היא -**המארג הכולל של דרך חיים** - האם דרך נורמטיבית המלמדת על מעידה או התנהלות **עבריינית**; כיבוד החוק ו**נציגיו**, דרך ביצוע העבירה, ביצוע יחד או צוותא, ורקע של שימוש בחומרים ממכרים, כל אלו מציבים **מארג**, המלמד אם קיימת מסוכנות לציבור, ולו גם לרכוש הציבור. (השווה וראה לרבות לאסמכתאות- עמ"ת 12478-04-15 שלבי נ' מ"י, כב' השופט מרזל).

כאן המקום להדגיש- אין מקום להפיכת כל התפרצות לרכב ל"נועזת"; אין מקום לקבוע כי ניסיון לגנוב טלפון סלולרי הנו "עבירה בתחום", על מנת להתאים המעשה להלכת רוסלן ודומותיה. בכך נהפוך ההלכה ללא רלבנטית.

השאלה לטעמי היא אם בית המשפט התרשם מדרך חיי המשיב- וכיצד- האם התרשם בית המשפט כי לחומרים משני התודעה או למצב הנפשי - השפעה, האם התרשם בית המשפט כי מדובר במי שגם אם מעד, חזר לדרך הישר, או שמא בעבריו רצסיבי, והאם מדובר במי המכבד כיום חוק או מזלזל בו.

המצרף של העבר, יחד עם עבירת ההפרעה לשוטר, השימוש הנוכחי בסמים, יחד עם עבירת הרכוש, כל אלו מלמדים על מארג, המקים עילת מעצר. (השווה עמ"ת (ב"ש) 48781-10-14, **אבו סלב נ' מ"י**).

9. בענייננו, אמנם אין מדובר ב"שור מועד" בכל הנוגע לעבירות רכוש, אולם לחובת העורר 6 הרשעות הכוללות עבירות רכוש ו**תקיפה**, והמשיבה אף טענה לתיק פתוח התלוי ועומד כנגד העורר בגין אישום זהה מיום 21.2, כחודשיים בלבד טרם ביצוע העבירה המיוחסת לו בתיק דנן. די בכך כדי ללמד כי מורא החוק בעיני העורר אינו רב, ועל כן שילוב רף המעשה (שאכן אינו גבוה) עם רף העושה- מקים עילת מעצר.

10. לאמור יש להוסיף גם אינדיקציות לשימוש העורר בחומרים משני תודעה (גם אם מדובר בתחליפים), ובעיות על רקע פסיכיאטרי. צירוף עברו הפלילי של העורר, גם אם אינו קרוב, בצד השימוש באמור ורקע פסיכיאטרי יוצר מסוכנות.

אפנה להודעת אוריה סויסה 4/4/21 ("אמר שהוא מסומם"); מנגד- הודעת מניולוב 4/4/21 ("הוא גם

שונה מתדון"), הודעת המשיב עצמו 4/4/21 ("במתדון" ובהמשך- "לא, אדולן, מתדון, אני לוקח כדורים, בגלל זה אני מסטול כזה"). הודעת המשיב 6/4/21 ("אני לוקח קלונקס.. הגעתי לשתות אדולן.. מתדון")

ראה גם תעודת חדר מיון 1867/17- "מטופל באופן קבוע בריטלין, קלונקס 2 מ"ג, מירו 45 מ"ג... למשך השנים בדיקות פסיכיאטריות.. מקבל מתדון באופן קבוע.. אובחן עם צהבת".

11. אמנם, המסוכנות ל"שלום הציבור" אינה גבוהה, ועצמתה של העילה אינה רבה; יחד עם זאת ביהמ"ש קמא הבהיר כי ככל שתוצע חלופה או ערובה מניחה את הדעת, הנטייה היא לשחרורו של העורר, ואיני רואה להתערב בהחלטתו. העילה קיימת והדלת פתוחה להציג ערובה או מערך שיניחו דעת בית המשפט קמא.

12. הערר נדחה

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"א, 26 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.